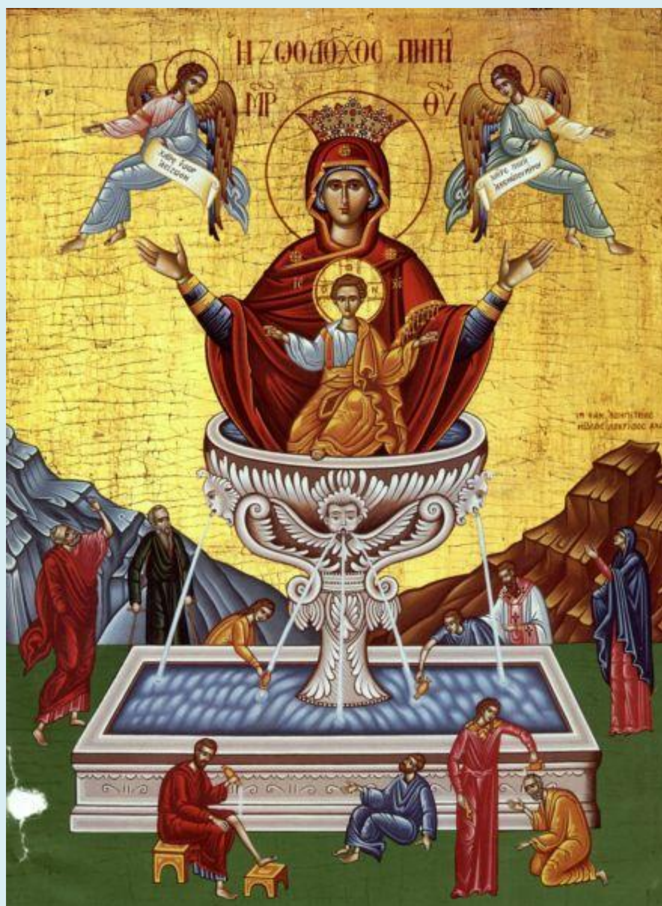
Canon de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu la praznicul Izvorului Tămăduirii

Materiale despre Izvorul Tămăduirii al Maicii Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Izvorul-t%C4%83m%C4%83duirii-al-Maicii-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Izvorul+t%C4%83m%C4%83duirii

***

Izvorul tămăduirii al Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria:

https://www.academia.edu/42911453/Izvorul_t%C4%83m%C4%83duirii_al_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toarei_de_Dumnezeu_%C5%9Fi_pururea_Fecioarei_Maria

https://archive.org/details/izvorul-tamaduirii-al-preasfintei-nascat

&&&

Cântarea 1

Irmos: Izvorăşte-mi acum, izvorule, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, dându-mi darul cuvântului, ca să laud izvorul tău, care izvorăşte viaţă şi har credincioşilor, că tu ai izvorât pe Cuvântul cel într-un ipostas.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Locaş de tămăduire mai presus de fire se arată tuturor biserica ta cea sfântă, Fecioară! Că din moarte vădită ridică lămurit pe credincioşii care aleargă la dânsa şi izvorăşte tuturor mângâierea cea din belşug.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Din ceruri reverşi nouă daruri fără împuţinare, ceea ce eşti cu adevărat una; căci pe cel orb îl faci să vadă lumina, prin tina cea nouă, strigând tu de sus către Leon, mai presus de gând.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Bucură-te, Marie, bucură-te, ceea ce eşti lauda de obşte şi cinstită a neamului omenesc! Că Ziditorul tuturor peste tine S-a pogorât vădit, ca o picătură, arătându-te izvor nemuritor, dumnezeiască Mireasă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Luminat şi sfânt locaş al Stăpânului tuturor te ştiu pe tine, Fecioară şi izvor de nestricăciune, care ai izvorât pe Hristos, apa din care ne adăpăm.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Cât de mare dar ai dat împăratului, Izvorule şi Stăpână, sfărâmând prin apă tăria cea înfricoşătoare a pietrei, care oprea cu dureri cumplite scurgerea udului.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Dar neîmpuţinat curge din tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, izvorând din belşug, cu ajutorul tău cei şchiopi umblă, mulţimea celor leproşi se curăţeşte şi demonii se înăbuşă.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Tuturor credincioşilor le împarţi vindecare: împăraţilor şi popoarelor, sărmanilor şi ocârmuitorilor; săracilor şi bogaţilor, revărsându-le apa îndeobşte, Izvorule, ca pe un leac fără deosebire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cu adevărat mai mult decât nisipul şi decât picăturile ploilor au crescut mulţimile minunilor izvorului tău, Fecioară, care neîncetat curg din belşug peste tot pământul, tămăduind degrab pe tot cel ce zace de boală grea.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Apă din izvorul tău, Stăpână Fecioară, s-a turnat peste sânul cel ros de răni chinuitoare al femeii şi îndată au încetat, prin stropire, durerile cele de moarte şi a cunoscut că s-a tămăduit de boala ei.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

De neînţeles şi mai presus de fire este cu adevărat ceea ce s-a făcut prin tine, Născătoare de Dumnezeu. Că apa izvorului tău se face tămăduire alungătoare de bolile cele pricinuitoare de moarte, ceea ce firea cu adevărat niciodată nu a văzut.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Neîncetat mă omoară vrăjmaşul cu aţâţările desfătărilor, Stăpână de Dumnezeu Născătoare, izvorule; nu mă trece cu vederea, ci apucă înainte, ajutătoarea cea grabnică, şi din cursele lui mă izbăveşte, ca necurmat să te măresc pe tine, cea mult lăudată.

Cântarea a 5-a

Irmos: Grăite fiind cele cu adevărat minunate ale izvorului tău, curată Fecioară, umplu de uimire cugetul oamenilor; căci s-au făcut peste fire, sfinţind pe toţi credincioşii.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Grăit-au despre darul tău lâna, mana şi Siloamul şi stânca din care a ţâşnit apă, foişorul lui Solomon, apele Iordanului şi fântâna samarinencii.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Picăturile izvorului tău, curată Fecioară şi pe un mort au înviat, lucruri mai presus de cuvânt şi de pricepere! Că toate ale tale, prea curată, biruiesc judecata omenească.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Vindecă patimile mele, Fecioară, ceea ce ai uscat izvorul scurgerii de sânge, frigurile şi fierbinţeala aprinderii şi boala ofticei, oprirea udului şi curgerea pântecelui.

Cântarea a 6-a

Irmos: Cuvintele cântării te laudă pe tine, curată, ca pe ceea ce eşti cu adevărat izvor că ai născut mai presus de cuvânt pe Adâncul înţelepciunii, pe Cel ce a spânzurat norii în văzduh şi pământul pe ape.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Împiedicat-ai prăbuşirea scărilor, care ameninţa cu zdrobirea pe zugravii de acolo, o, izvorule prea sfânt, mântuind şi pe popor de cutremur, când s-a dărâmat locaşul.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Pântecele cel mai înainte sterp din pricina nerodirii l-ai dezlegat în chip vădit, prin apa izvorului tău; că tu ocroteşti şi naşterile de prunci, ca ceea ce ai născut pe Stăpânul a toate, rămânând fecioară.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Nici cuvântul, nici mintea, nici limba nu izbutesc să laude naşterea ta, curată! Ci neputincioase sunt şi se ruşinează faţă de tine şi înţelepciunea filozofilor şi măiestria ritorilor.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Din izvorul tău cel nesecat, ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită, îmi dăruieşti mie, izvorând pururea, curgerile harului tău mai presus de cuvânt. Căci ca ceea ce ai născut mai presus de cuget pe Cuvântul, te rog să mă rourezi cu darul tău, ca să grăiesc ţie: Bucură-te, apă izbăvitoare!

Cântarea a 7-a

Irmos: Scoateţi, bolnavilor, din izvor tămăduiri! Că Preacurata face să curgă, din izvorul cel dumnezeiesc, îndulcirea cea adevărată, izvorând cu adevărat torentul desfătării. Pentru aceasta să ne adăpăm cu toţii, cu credinţă, din şuvoaiele cele îmbelşugate.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Minunile tale ne mai auzite, stăpână, pe toţi credincioşii care le aud îi umplu de mirare. Căci pe cei muţi şi surzi apa ta îi arată ca pe nişte bine grăitori; iar pe cei ce pătimesc cumplit îi tămăduieşte şi vindecare le dăruieşte.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Din văpaia durerilor scoţi pe cei ce aleargă la tine, curată, rourându-i cu ape din izvorul cel minunat că de ulcer se izbăveşte omul şi de pelagră, iar pe lepros îl vindeci şi cărbunele l-ai stins.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Tineri şi fecioare şi toţi oamenii, pe Stăpâna cu credinţă din suflet să o lăudăm în chip luminat, căci a vindecat străpungeri de cuie şi boli de ochi şi bubele cele rele şi umflături şi pe paralitic.

Cântarea a 8-a

Irmos: Dumnezeiască şi sfântă apă izvorăşte izvorul tău, Fecioară căci curgerea idropicilor o opreşte degrab cu dumnezeiasca chemare a harului, pentru aceasta te cinstim, izvorule, în veci.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Să lăudăm toţi, cu înţelepciune, apa cea sfântă şi de viaţă izvorâtoare că pornirea nădufului pe loc o opreşte şi liberă o face spre răsuflare. O! minunile tale, curată Născătoare de Dumnezeu!

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Ce gură va lăuda minunea naşterii tale, Prealăudată? Dar şi ce minte ar putea să privească izvorul minunilor tale şi în cuvinte să-1 prea slăvească? Nu este cu putinţă firii să laude cele ale tale.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Toată puterea morţii asupra ta s-a nimicit în întregime, împărăteasă şi Doamnă că tu ai izvorât pe împăratul, pe Viaţa cea fără de moarte, pe Hristos, Apa şi Mana, în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Apa izvorului tău covârşeşte toate apele, Fecioară curată, dăruind, la vedere, izbăvire de boli cumplite şi sufletelor toată tăria, ca una ce se varsă mai presus de fire.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Ca pe o izbăvire de boli, vedem toţi acest nou Siloam al izvorului tău, Fecioară că orbul a luat vedere şi toţi dobândim, neîncetat, sănătate şi viaţă.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Cei ce căutaţi sănătate, alergaţi la izvor! Căci curata Fecioară sălăşluieşte în apă. Saltă şi te bucură, mulţime a credincioşilor, precum se cuvine, că vei avea în sfântul locaş împlinirea cererilor.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Înălţatu-s-a mai presus de ceruri apa izvorului tău şi cu curgerile ei a străbătut adâncurile pământului; aceasta este ambrozie a sufletului, nectar al credincioşilor, mierea cea din piatră şi împărtăşirea de mană.

Stih: ***Hristos a înviat din morţi!***

Veseleşti, Fecioară, pe credincioşi mai presus de fire, izvorând har din izvorul cel veşnic, dându-le lor putere asupra vrăjmaşilor, biruinţă pururea, sănătate şi pace şi plinirea cererilor.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind, lumii ai născut pe Cel ce ţine toate, Maica lui Dumnezeu şi în braţe ai avut pe Cel ce cuprinde toate, pe Dătătorul de hrană al tuturor şi Făcătorul făpturii şi Domnul. Pentru aceasta, te rog, prea curată Fecioară şi cu credinţă strig către tine ca să mă izbăveşti de greşeli când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu. Stăpână Fecioară curată, ajutorul tău atunci să-mi dăruieşti, că toate le poţi, câte le voieşti.

Pe Fântâna cea pururea nesecată şi înviorătoare, pe dumnezeiescul izvor din care ţâşnesc şuvoaie de apă, cu un glas să-1 lăudăm cei ce îi cerem darul; că în fiecare zi curge şi arătând tămăduirile măcar ca pe curgerile râurilor. Pentru aceasta, după datorie apropiindu-ne cu dragoste, să scoatem cu credinţă din Izvor putere neîm-puţinată şi cu adevărat fără de moarte, care rourează arătat inimile celor bine credincioşi şi cu buzele să grăim: Tu eşti mângâierea credincioşilor.

Să nu secăm izvorul tămăduirilor Maicii Domnului! Cuvântul PS Macarie Drăgoi: "Nu putem pretinde mila şi ajutorul Maicii Domnului şi, totodată, să ne fie indiferent dacă trăim într-o ţară în care căsătoria e batjocorită şi viaţa e ucisă. Vă îndemn cu toată dragostea şi umilinţa să fim cât mai angajaţi în mărturisirea şi în protejarea vieții şi familiei"

(desen de Gabriela Mihaita David)

Să nu secăm izvorul tămăduirilor Maicii Domnului

Cât de binecuvântați sunt creştinul şi neamul acela care o au pe Maica Domnului drept izvor al tămăduirii, izvor al milei, al vieții şi al blândeții!

Iată, în orice biserică ortodoxă avem reprezentarea Maicii Domnului Platytera sau Rugătoarea, în Sfântul Altar, care o arată pe Maica Domnului cum ne îmbrățişează pe toți, adunându-ne cum îşi adună cloşca puişorii. Și nu ne simțim noi înfiați, mângâiați şi ocrotiți, fie şi numai dacă privim la această minunată ipostază a Maicii Domnului?

Iarăşi, în orice biserică ortodoxă regăsim reprezentarea Maicii Domnului în icoana Deisis. Maica lui Dumnezeu stă de-a dreapta Fiului său aşezat în Jilțul de Drept Judecător, avându-l la stânga Sa pe Sfântul Ioan Botezătorul. Și nu ne simțim noi, păcătoşii, îndemnați la nădejde, văzând că vom avea rugătoare la Dumnezeu-Judecătorul, pentru mântuirea noastră, pe însăşi Mama Acestuia?

Și, mai cu seamă în Ortodoxia noastră românească, nu avem în orice biserică icoana Maicii Domnului aşezată înaintea catapetesmei, numită Axionița? Aceasta arată că o afăm pe Maica Domnului nu doar în Sfânta Sfintelor, adică în Sfântul Altar, şi nu doar înaintea Dreptului Judecător, ci o regăsim chiar în mijlocul poporului bine credincios, o regăsim printre noi, căutând la durerile, necazurile, rugămințile noastre. De aceea ne şi strângem în jurul ei atunci când intonăm cântarea Axion Estin sau Cuvine-se cu adevărat.

Da, cuvine-se cu adevărat să o fericim pe Maica Domnului, dar mai mult se cuvine să fim conştienți şi responsabili pentru aceste binecuvântări din biserica noastră. Să nu fim nepăsători sau nesimțitori față de acest izvor îmbelşugat de dragoste şi milă! Să nu fim reci şi nerecunoscători față de Maica noastră!

Cum ne putem arăta recunoştința? Ascultând de îndemnurile sale. „Faceţi orice vă va spune” (Ioan 2, 5), ne îndeamnă Maica Domnului, arătând către Fiul său. Suntem cu adevărat evlavioşi față de Maica Domnului dacă suntem credincioşi Fiului său, dacă ascultăm toate poruncile Acestuia şi dacă cinstim ceea ce cinsteşte Dumnezeu.

Aceste cuvinte ale Maicii Domnului au fost rostite, după cum ştiți, la nunta din Cana Galileii, iar acest prilej ne ajută să înțelegem, printre altele, ce cinstesc, în mod deosebit, Iisus şi mama Sa prin pilda arătată: viața, naşterea de prunci, căsătoria, familia.

Se cuvine, aşadar, să cinstim şi noi viața, naşterea de prunci şi familia. Se cuvine să le cinstim prin mărturisirea lor în faptă şi în cuvânt. Mai ales în zilele noastre! Dacă alergăm la izvorul tămăduirilor dăruite nouă de Maica Domnului, trebuie să alergăm de fiecare dată când o viață e amenințată, de fiecare dată când un prunc nenăscut se afă în primejdia avortului, de fiecare dată când familia, ca uniune binecuvântată de Dumnezeu între femeie şi bărbat prin căsătorie, este contestată.

Dacă nu facem asta, cu durere vă spun că înseamnă că nu o cinstim cu adevărat pe Maica Domnului, ci înseamnă că ne lipsim de bunăvoie, din cauza nepăsării, de izvorul tămăduirii sale. Nu putem pretinde mila şi ajutorul Maicii Domnului şi,

totodată, să ne fie indiferent dacă trăim într-o țară în care căsătoria e batjocorită şi viața e ucisă.

Iubiți credincioşi, vă îndemn cu toată dragostea şi umilința să fim cât mai conştienți şi mai angajați în mărturisirea şi în protejarea vieții şi familiei, ca să nu secăm izvorul tămăduirilor Maicii Domnului!

(Din: Macarie, Drăgoi, episcopul Europei de Nord, Să topim ghețarii sufletului! 10 ani cu Hristos în Scandinavia, Editura Sophia, 2018)